

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2567/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужилаца: АА из села ..., ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., РР из ..., СС из ..., ТТ из ..., ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Милан Мелајац, адвокат у ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3089/18 од 05.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3089/18 од 05.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 216/16 од 16.04.2018. године, ставом прве изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде за исхрану у току рада и боравак на терену за период од 01. јануара до 31. децембра 2006. године исплати појединачно наведене новчане износе, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да суд обавезе тужене да им на име накнаде за исхрану у току рада и боравка на терену за период од 01. јануара до 31. децембра 2005. године исплати појединачно наведене новчане износе, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3089/18 од 05.12.2018. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на потребу за уједначавањем судске праксе, разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана и за новим

тумачењем права, што су разлози предвиђени одредбом члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 и 111/09), по коме се спроводи овај поступак по одредбама члана 506. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ...18/20), за изузетну дозвољеност ревизије.

Апелациони суд у Београду се решењем Р4 37/19 од 21.06.2019. године изјаснио поводом предлога туженог за одлучивање у смислу члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 и 111/09), на начин да је ревизија недопуштена.

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 125/04 и 111/09), која се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), осим у погледу ревизијског цензуса који је прописан одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

С обзиром на изјашњење Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 401. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 и 111/09), који се примењује у смислу члана 506. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11) у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.55/14), и одлучио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужиоци су поднели тужбу дана 29.12.2008. године. Тужиоци су формални супарничари, па се дозвољеност ревизије цени према вредности предмета спора у односу на сваког појединачно. Највиши износ главног захтева је 40.796,00 динара.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14) прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како се у конкретном случају ради о спору чија вредност не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

подношења односно преиначења тужбе, у смислу цитиране одредбе, то против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу цитиране одредбе.

Из наведених разлога на основу члана 404. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић